

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW
MINISTER – CZŁONEK RADY MINISTRÓW
SEKRETARZ RADY MINISTRÓW

Łukasz Schreiber

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-152-22

Pani Elżbieta WITEK
Marszałek Sejmu

Szanowna Pani Marszałek,

z upoważnienia Prezesa Rady Ministrów, w ślad za przekazanym w dniu 9 grudnia 2022 r. projektem ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (druk nr 2862) przesyłam opinię o zgodności z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Łukasz Schreiber

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

Minister do Spraw Unii Europejskiej

DPUE.920.162.2021.KWM(102)
Warszawa, 15 grudnia 2022 r.
Dot.: RM-0610-152-22

Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy *Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej*, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym ostatecznym tekstem projektu ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

1. Pomimo przekazania przez projektodawcę dodatkowych wyjaśnień oraz poprawionej tabeli zbieżności, aktualne pozostają podnoszone we wcześniejszych opiniach o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej (pisma: DPUE.920.162.2021.KWM(86) i DPUE.920.162.2021.KWM(92)) wątpliwości dotyczące planowanego sposobu implementacji art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej odnoszącego się do analizy geograficznej zasięgu sieci łączności elektronicznej, które są w stanie zapewnić szerokopasmową transmisję danych. W szczególności pełnej implementacji tego przepisu nie zapewnią projektowany art. 29s ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (dodawany w art. 36 pkt 30 projektu), ani obowiązujące już przepisy tej ustawy odnoszące się do inwentaryzacji. Należy bowiem odróżnić kwestię gromadzenia i udostępniania danych o sieciach telekomunikacyjnych i usługach od analiz geograficznych, o których mowa w art. 22 dyrektywy 2018/1972. Zgodnie z art. 22 ust. 1 dyrektywy 2018/1972 analiza geograficzna zawiera analizę obecnego geograficznego zasięgu sieci szerokopasmowych na ich terytorium, wymaganą do realizacji zadań krajowych organów regulacyjnych lub innych właściwych organów na podstawie dyrektywy, jak również na potrzeby badań wymaganych w celu stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa. Może również zawierać prognozę obejmującą okres ustalony przez odpowiedni organ dotyczącą zasięgu sieci szerokopasmowych, w tym sieci o bardzo dużej przepustowości, na ich terytorium. Przedmiotowa analiza nie stanowi zatem prostego zbioru informacji.

Planowany sposób wdrożenia art. 22 ust. 1 oraz ust. 5 i 6 dyrektywy 2018/1972 nie został wyjaśniony. W przypadku gdyby przepisy te były już wdrożone obowiązującymi aktami, należy odpowiednio uzupełnić tabelę zbieżności oraz rozważyć uzupełnienie projektu przez dodanie do tytułów obowiązujących już aktów prawnych odnośników informujących, że w zakresie swojej regulacji wdrażają one dyrektywę 2018/1972.

2. Aktualne pozostaje stanowisko przedstawione w opiniach z 6 i 28 lipca, 5 sierpnia oraz 27 października br. (pisma: DPUE.920.162.2021.KWM(70), DPUE.920.162.2021.KWM(74) DPUE.920.162.2021.KWM(79), DPUE.920.162.2021.KWM(86) oraz

DPUE.920.162.2021.KWM(92)) dotyczące art. 69 ust. 6 projektowanej ustawy. Zgodnie z tym przepisem dostawca usług telekomunikacyjnych, wprowadzając zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy – Prawo komunikacji elektronicznej, wynikające wyłącznie z konieczności ich dostosowania do przepisów tej ustawy, podaje do publicznej wiadomości, publikując na swojej stronie internetowej, treść wprowadzonych zmian z wyprzedzeniem co najmniej miesiąca przed wprowadzeniem ich w życie. Trzeba jednak zauważyć, że z art. 105 ust. 4 dyrektywy 2018/1972 wynika zobowiązanie dostawców do zawiadomienia użytkowników o każdej zmianie warunków umownych w jasny i zrozumiały sposób na trwałym nośniku. Przy czym obowiązek informacyjny powinien być zrealizowany w określony w dyrektywie sposób niezależnie od charakteru proponowanych zmian. Bez znaczenia jest zatem podnoszona przez projektodawcę okoliczność, że zmiany postanowień umownych wynikające ze zmiany prawa są zwykle neutralne lub korzystne dla abonenta.

Pojęcie „trwały nośnik” należy interpretować zgodnie z art. 2 pkt 10 *dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady* oraz orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości. Zawiadomienie w drodze publikacji na stronie internetowej nie spełnia określonych tam wymogów (por. wyroki w sprawach C-49/11 Content Services Ltd, pkt 38-51 i C- 536/20 „Tiketa” UAB, pkt 49-51). Ze wskazówek zawartych w przywołanych wyrokach można wnioskować, że dopuszczalna byłaby przykładowo forma wiadomości elektronicznej (email).

W związku z powyższym istnieje ryzyko uznania art. 69 ust. 6 projektowanej ustawy za niezgodny z prawem unijnym, czy to w razie wszczęcia postępowania przez Komisję Europejską, czy też w przypadku zwrócenia się przez sąd polski z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag zawartych w niniejszej opinii.

Z wyrazami szacunku

z upoważnienia Ministra do Spraw Unii Europejskiej

Karolina Rudzińska

Podsekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów

/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Pan Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

Minister Cyfryzacji